

Mavinin Üşümüş Nefesi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 03 Temmuz 2019

Her ölümdü, vasiyetinde taşlaşmış ağaçların duygu yoğunluğuna geliştirdiği huşu ve her ölümdü, erkenci güdülerin hükümranlığında bir nebze de olsa mutluluk dilemek.

Artı parantez açılımı şiirlerin yazılası bir günceydi işte
Şehrin teninde muvaffakiyet yüklenmiş
Titrek bulutlar
Aksayan arka ayaklarında ölümcül beyitlerin
Taşkın üç beş hurafe
Ne de olsa tembihliydim dünümden
Zarafet yüklenmiş bir çöl çiçeği
Kendini uçurumdan aşağı bırakan
Pespaye bir şarkı belki de
Argo sözcüklerin tükenmediği bir şehir ışığı
Paspasında hoşça kal yazan, bir ikramiye
Uğurladığım mutluluğun da iz düşümü
Sandık sandık bilmece.

Gaipten gelen heceler usulca fısıldarken şiirin adını
Unutulmuşluğumun da müjdecisi idi
Verdiğim selamın bir alıcısının olmadığı sokaklar.
İri çiy tanelerinde hüznün yüklendiğim
Şehrin şarlatanlarına burun kıvırdığım
Ölümcül bir hiciv saklı beyitlerde madem
Kırağı çalan ölümü mü çağıracaktım her gece?

Belki de yoksun belki düşkün bir yetim kelimeye sığınıp da
Doğacak mıydım her yeni günde
Tavaf ettiğim mazimde yaralı bir heyecan saklı tutarken
Ta içimde
Kanıksadığım mıydı da hüznün,
Şifresi kayıp şiirlerin tetiği illa ki çekili.

Sızlayan eklemlerinde renklerin
Yorgun bir sabah
Yorgun bir mavi

Yorganı başıma kadar çektiğim bir yaz gecesinde
Üşümeyi dileyen ben miydim de
Mum ışığında saklı tutardım yaşlarımı
Sonra da usulca çeker gider
Duvar örterdim insanlara
Şiir yazmazdan önce ne sesim soluğum çıkardı
Ne annemin başörtüsünü öpüp de
Eşlik ederdim şarkılara.

Bir annenin ellerinde sahiplenmişliğim
Bir gölgede unutulmuşluğum
Bir sure tadında idi madem alnıma kondurduğu buse
Şehrin şühedası idi
Ürkünç yalnızlığımın penceresine gizlendiğim
Ve şakıyan gecelerin de söküğünü diktiğim
Üç beş kanamalı hece
Aşkla kıyama durduğum
Ruhumun da uzantısı dilimdeki vecize.

Sanrılar tetiklerken hüznü
Kaybolmuşluğun da başmisafiriyim
Sevdalı yüreklere elbet verecektir teselli Rabbim
Elbet doğacaktır umut dolu gök ışığı
Bensizliğin gocunmadığı hangi mevsimse
Teğet geçtim ben mutluluğu ezelden
Düşmeden yakamdan Zühre yıldızı
Tutuk nutkumla yaşadığımın da hulasası
Bir iz düşümü madem yazdığım her cümle ruhumun da
Afakî rüzgârı tutuklu kaldığım mavinin üşümüş nefesi.